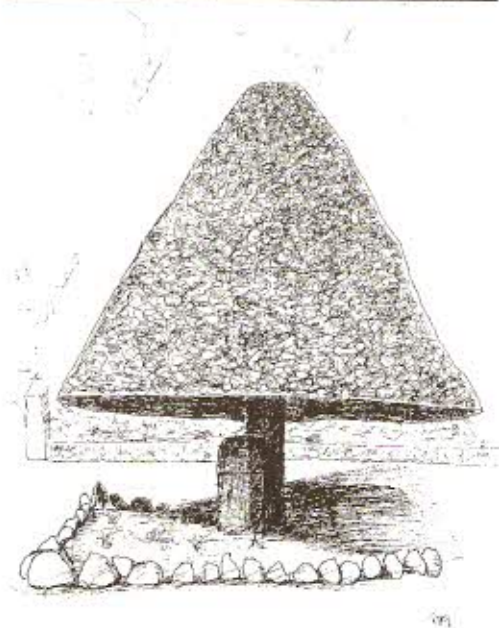
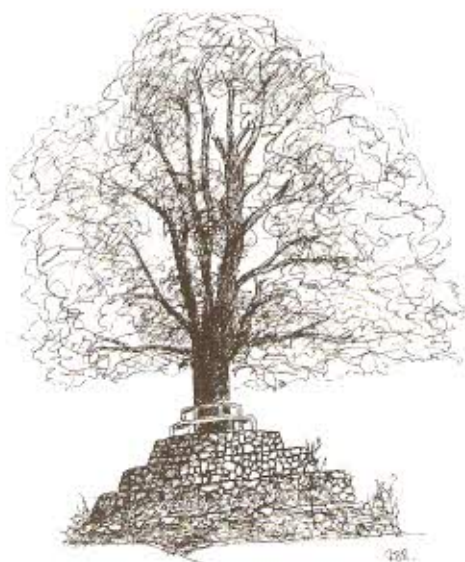

KirkeBladet

Nr. 2 • Februar/Marts/April • 16. årgang

Skellerup og Ellinge sogne

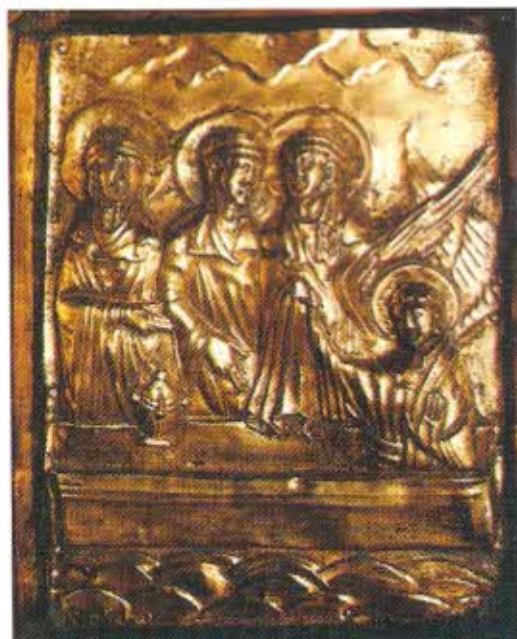
Påske

Alle evangeliernes påske-fortællinger handler om noget, der ikke er der. Kvinderne eller disciplene kommer ud til graven, men dér er Jesus ikke. Graven er dødens sted, men Jesus er der ikke længere. Hvor han er, er døden til gengæld ikke. Døden og tilintetgørelsen er simpelthen udelukket, dér hvor Gud er. For hvor han er, er liv. Dér eksisterer døden ikke.

Nu eksisterer døden i høj grad i vores liv. Døden bevæger vi os allesammen fremad imod, vi erfarer den gang på gang, når livet slås i stykker for mennesker. Set fra vor side er der intet mere uomgængeligt end døden. Døden er virkelig en del af vores daglige liv. Men når det nu er dér Gud vil møde os, når det er i dette daglige livs begivenheder, hvoraf døden er den sidste, han har sat os stævne, ja, så er

Fra Sahl-frontalet: »Korsfæstelsen«

»Kvinderne ved graven«

døden der alligevel ikke. Eller så er den i hvert fald noget andet. Så er også den et af de steder, hvor vi skal møde Gud. Og hvor han er, er der kun liv. Der vil altid være den dobbelthed over vort liv: vi er på vej til dødens ende og altings begyndelse. Først når vi når til døden, skal dobbeltheden ophøre, først da skal døden ikke være mere.

Englen siger ikke til kvinderne: Jesus er gået bort fra jer, men når I engang er døde, så skal I møde ham igen. Nej, han siger: Jesus går jer i møde; I skal møde ham igen i jeres daglige liv, og selv i døden skal han ikke være borte fra jer. I livet skal I møde krav og skyld og smerte og død, men I skal i det alt sammen også møde ham, der er opfyldelse og tilgivelse og glæde og liv. Og det skal han være for jer helt ind i døden.

Biskop Niels Henrik Arendt,
Haderslev

Kan man være kristen alene?

Troen er en privat sag, siger vi somme tider. Og det lyder jo rigtigt nok. Men det er alligevel ikke hele sandheden.

At troen er en privat sag, er sandt, hvis vi dermed mener, at ingen har ret til at belære os om, hvad vi skal tro og mene. Mennesker har til alle tider haft alle mulige forskellige opfattelser af, hvordan Gud er, hvordan verden er blevet skabt, eller hvad troens indhold skal være.

Vi har jaget hinanden for kætteri, når nogen skilte sig ud. Vi har kaldt anderledes tænkende de mest forfærdelige ting, fordi de altså havde nogle andre opfattelser af det med Gud eller kirken, end vi selv havde.

Det vil være en lettelse, hvis vi kan blive enige om, at troen er en privat sag, som ingen andre skal blande sig i. Og især at vi ikke skal blande os i, hvad andre tror. I trosbekendelsen siger vi blandt andet, at vi tror på „én hellig, almindelig kirke“ - eller „den hellige, almindelige kirke“. Og dermed mener vi selvfølgelig ikke „Den danske Folkekirke“. Vi mener, at alle kristne, uanset deres forskellige lære og praksis, uanset de forskellige tros-samfund, udgør én kirke. „Almindelig“ betyder i denne sammenhæng: Fælles, altomfattende.

Uanset om vi er grundtvigske eller missionske eller baptister eller ortodokse eller katolske, så bekender vi, at vi alle tilhører den samme hellige, almindelige kirke.

Der er ingen grund til at bilde os ind, at Gud ser med større velvilje på os, fordi vi er lutheranere, end han ser på dem af

sine børn, der tilhører andre trosretninger.

Vi har den lære og den gudstjenestepaksis, vi har. Men vi har ingen ret til at sige, at alle andre dermed er på vildspor. Det tilkommer ikke os at vurdere andre.

Der er kun én Gud. Han skal nok høre os, uanset hvilket sprog vi bruger, og uanset hvilken lære vi tilslutter os. Bønnerne havner alle samme sted, og de bliver hørt. Det må være os nok.

I de senere år har Danmark fået et stort antal nye indbyggere. Hvad de færreste nok ved, er, at omkring en tredjedel af alle flygtninge og indvandrere faktisk er kristne. De er meget anderledes end vi. Vi skal aldrig bruge vores tro til at slå hinanden oveni hovedet med. Men vise stor respekt for ethvert menneske, som af et ærligt hjerte søger Gud.

På den måde er troen en privat sag. Samtidig er det også rigtigt, at troen ikke bare er en privat sag. Ét er, at vi ikke skal belære hinanden om, hvordan vi skal tro og tænke. Noget ganske andet er, at vi har brug for hinanden, også i vort trosliv. Min tro kommer mine medmennesker ved, selv om de ikke skal bestemme over den.

At tro på Gud er at være Guds barn. Men at være Guds barn er samtidig at have en hel masse søskende. Næmlig alle de andre børn, Gud har. Vi kan være vidt forskellige, som søskende tit er det. Men vi hører alligevel uløseligt sammen.

For nylig traf jeg en bi-

skop fra den lutherske kirke i Amerika. Han var en rigtig biskop, selv om han hverken havde ridderkors eller guldbelagt fløjlskåbe. Denne biskop sagde noget, som jeg har tænkt meget over siden: „Ingen kan være kristen alene,“ sagde han.

Det er vist temmelig udansk at sige sådan. Men derfor kan det jo godt være sandt.

Måske er vi her i landet gået lidt for vidt med tanken om, at troen er en privat sag. Måske er det alligevel ikke rigtigt, at man kan være lige så god en kristen, selv om man aldrig går i kirke?

Vi er Guds børn. Ja, men vi danskere virker somme tider, som om vi alle sammen er enebørn. Hvad er det for et familieforhold, hvor hver især kun interesse-

rer sig for forældrene, men ignorerer sine søskende?

Ignorerer vore søskende - det er det, vi gør, når vi ikke vil mødes med dem i kirken.

Det er sådan set også det, vi gør, hvis vi går i kirke - og ikke snakker med hinanden, men kun hver især hilser på præsten. Og så lige dem, vi kender godt.

Det er også det, vi gør, når vi næsten aldrig taler med hinanden om det med Gud. Om vores tro, vores tvivl, vore bønner.... Når vi næsten aldrig beder sammen. Og sjældent tænker på at bede for hinanden.

I Amerika, hvor denne biskop kom fra, er det helt almindeligt, når nogen har problemer, at folk så siger til dem: „Jeg skal nok huske at bede for dig.“ - Det er der ikke ret mange danskere, der siger til hinanden. Og måske heller ikke ret mange danskere, der gør. - For det med troen er jo en privat sag, så vi nøjes med at sige „Jeg tænker på dig,“ eller „Måske skulle

du finde en god psykolog“.

Har I nogensinde prøvet at sige til et medmenneske i vanskeligheder, at I vil bede for ham eller hende? Og så selvfølgelig gjort det? Har I oplevet, hvor glade de bliver for det? Ellers har I noget til gode.

Og når vi sidder og taler sammen i en alvorlig situation - på et sygeleje eller i en anden svær krise -, kan vi da finde på at foreslå, at vi folder hænderne sammen og beder til vores fælles far i himlen?

Sådan noget gør danskere ikke. Ikke ret mange, i hvert fald. Men det er en helt central del af kristendommen, som vi snyder os selv og hinanden for. Nemlig det privilegium, det er at være en familie. I de beretninger, vi har om kirkens første tid - i Apostlenes Gerninger -, fortælles om, hvad der sker, når mennesker bliver kristne. Der står ikke bare, at de kom til tro. Der står altid: „De sluttede sig til menigheden.“ - De blev medlemmer af familien. Og der står, at „de holdt fast ved apostlenes lære og ved fællesskabet, ved brødets brydelse og ved bønnerne.“

Tro, fællesskab, nadver og bøn. Det er de elementer, der nævnes som centrale i kristenlivet.

Når Jesus beder om, at vi må være ét, beder han om, at vi må leve med hinanden som gode søskende.

Det betyder også, at vi tit og gerne mødes i vor fars hus, i kirken.

Når vi kommer i kirke, er det ikke for at høre, hvad præsten nu har fundet på af nye ideer.

Det er heller ikke bare for, at vi hver især kan modtage nadveren.

Vi kommer først og fremmest i kirke for at være kristne sammen!

Det fællesskab, vi har her, skal betyde noget også i det fællesskab, vi har udenfor kirken. Når vi møder hinanden i kirken, fortæller vi derved hinanden, at vi vil kendes ved hinanden som søskende.

Så bør det også være naturligt, at vi i andre sammenhænge kan tale sammen om det, vi har sammen. Og at vi be-

der for hinanden, når vi ved, der er behov for det. Og fortæller hinanden om det. At vi beder for vore børn. Og beder sammen med dem. At vi minder hinanden om, hvor der er hjælp at hente, når livet bliver for svært.

At troen er en privat sag må ikke betyde, at den bliver hemmelig.

Kan man være kristen alene? Jo, måske kan man. Men det var ikke det, Jesus bad om for os. Han bad om, at vi måtte blive ét. Være brødre og søstre for hinanden. Amen.

Prædiken holdt i Bøstrup Kirke på Langeland af

Landsdelspræst for hørehæmmede vest for Storebælt Jan Grønborg Eriksen

Hjælp til sognene

Fra den 1. januar 2004 er der i Fyens stift indført en aflastning for provster. Der bliver i disse år mere og mere for en provst at tage vare på, derfor har provsten nu mulighed for 4 uger om året at få hjælp til betjening af sine sogne fra en anden præst. Dette tilbud har jeg taget imod. Det betyder, at Niels Overgaard, Marslev, som i forvejen afløser mig i ferie og på fridage, vil komme her ekstra 4 uger om året for at være præst i Skellerup og Ellinge sogne. Jeg vil bede jer tage vel imod ham. Han er en god hjælp, og vi er ham alle tak skyldig, at han vil påtage sig opgaven.

LWJ.

Konfirmander 2004

I Ellinge kirke konfirmeres den 18. april:

Andreas Balzer Petersen, Pårupvej 47
Jonas Langløkke Nielsen, Kilsvej 2
Charlotte Møller Hansen, Toften 2
Suzi Lundin Jacobsen, Pårupvej 45
Stine Louise Petersen, Ferritslevvej 64
Daniel Johan Jørgensen,
Ferritslevvej 137

I Skellerup kirke konfirmeres den 25. april:

Johnny Rene Jacobsen, Rønningevej 15
David Frank Rasmussen, Hovmarken 11
Jeppe Ålkjær Mikkelsen, Bytoften 19
Ann Jørgensen, Lervadparken 42
Daniela Kofoed Klattrup,
Lervadparken 23
Rikke Samsøe Hatting Søgaard,
Hovmarken 44
Christina Blegvad Andersen,
Pårupvej 27B
Katrine Brsuun Møller, Hovmarken 37

Ellinge Læseforening

Nye bøger

Jane Aamund: *Den irske stemme*
Hanne Faldborg:
Kvinderne på Sølvheden
Gynter Hansen: *Endu et bette nøk*
Jette A. Kaarsbøl: *Den lukkede bog*
Bjarne Nielsen Brovst:
Mors lykkelige sommer
J. K. Rowling: *Harry Potter »bind 5«*
Chris Wooding: *Parakka slår til igen*
Lene Kaaberbøl: *Skammerkrigen*
Jan Gulillou: *Arven efter Arn*

Fra menighedsrådene

En større konfirmandbygning

Skellerup og Ellinge menighedsråd planlægger en udvidelse af den eksisterende konfirmandbygning.

Det skyldes, at vi flere gange de seneste år har oplevet, at den nuværende bygning er for lille. Samtidig har der også været et ønske om et større køkken og et større depotrum på i alt 16,0 m². Skulle dette gennemføres ville det nuværende lokale blive reduceret fra 58,5 m² til 42,5 m².

Egentlig ønskede vi allerede et større lokale, da vi byggede den nuværende bygning i 1992, men på det tidspunkt var det ikke lovligt at bygge større.

Den nye bygning skal ligge parallelt, men lidt forskudt i forhold til den gamle bygning, og de bygges sammen med en foldedør. Den bliver på ialt 85,7 m², hvoraf 66,0 m² bliver mødelokale, og resten på 19,7 m² vil omfatte et indgangsparti med garderobe, handicaptoilet og et mindre depotrum.

Når det hele er færdigt, så skulle vi få et lokale på 45,5 m² og et på 66,0 m², og de to tilsammen giver et lokale på 108,5 m². Arkitekten, som vi har haft til at rådgive os, mente ikke, at det ville harmonere med de eksisterende bygninger, hvis den nuværende bygning blev forlænget eller bygget med en vinkel på.

Den endelige byggepris kender vi først, når vi får tilbudene fra håndværkerne i løbet af foråret.

Til finansiering af projektet bruges af

salgssummen, som menighedsrådene erhvervede sig ved salget af forpagtergården.

Frans Rasmussen

Menighedsrådsmøder

Der afholdes menighedsrådsmøder på følgende datoer: 9. marts, 15. april, 10. juni, 23. september og 24. november. Møderne begynder kl. 19,00 og afholdes i Skellerup præstegård.

Møderne er offentlige, og alle er velkomne.

Indsamlinger

Ved åbent hus arrangementet 2. søndag i advent i Skellerup præstegård indkom til vore adoptivbørn ialt 3.212 kr.

Julekollekten til fordel for Kirkens Korsvær indbragte i Skellerup 1.004,50 kr. og i Ellinge 762,75 kr.

Nytårskollekten til fordel for Det danske Bibelselskab indbragte i Skellerup 10,00 kr. og i Ellinge 141,00 kr.

Kirkefrokost

På fastelavnssøndag er der kirkefrokost i konfirmandhuset efter gudstjenesten i Skellerup kirke kl. 10,15. Alle er velkomne.

Med kirken ind i kulturen

Kulturklubben havde sit andet arrangement den 26. oktober til kunstmuseet Trapholt.

Vi startede med et dejligt ta'-selv-bord til frokost. Solveig Kongsmark gav os en introduktion af Trapholt og Nanna Ditzels møbler, så vi var godt rustede til at bese det hele.

I smukt vejr kørte vi tværs over Fyn og endte på det skønne sted, hvor Trapholt ligger med udsigt ud over Kolding Fjord. På Trapholt Kunstmuseum blev vi modtaget af en meget vidende guide, som gav os en fin og omfattende beskrivelse af Nanna Ditzels møbelkunst samt hendes liv i det hele taget. Vi fik vore forventninger opfyldt til fulde.

Det var en stor oplevelse at gå rundt på museet – både inde og ude. Vi sluttede af med at drikke den medbragte kaffe i deres kaffestue. Nogle damer i vores selskab havde bagt lækre kager, som vakte begejstring.

En fin og dejlig dag!

Efterårets sidste arrangement var en tur til Odense Koncerthus den 4. december. Vi mødtes i konfirmandstuen kl. 17, hvor vores organist Lene Dam Damsgaard gav os en omfattende introduktion over Johannes Brahms og hans musik. Lene havde CD-afspiller med, så vi fik et forhåndsindtryk af koncerten. Lene fortalte levende om Johannes Brahms' liv og hans nære venskab med Robert Schumann og dennes hustru Clara, som fik stor betydning for Johannes Brahms.

Efter dette var der fællesspisning, gulaschsuppe med lækre boller til (uhm). Derefter kaffe med æblekage, og godt mætte drog vi til Odense, forventningsfulde og glade.

Vi blev ikke skuffede. Det var en stor oplevelse. Vi hørte Johannes Brahms' klaverkoncert nr. 1. Pianisten Benedetto Lupo var fantastisk at se og høre på. Symfoniorkesteret blev ledet af dirigenten Aldo Ceccato. Koncerten sluttede med Brahms' symfoni nr. 3 – et prægtigt musikværk.

Det har været tre gode arrangementer, og vi vil gerne takke initiativtagerne for disse gode oplevelser, vi har haft sammen.

Bodil Christensen og Kirsten Nielsen

Invitation til kulturklubbens medlemmer

Som aftalt holder vi evalueringsaften. Det bliver torsdag den 4. marts kl. 19.30 i konfirmandstuen.

Vi vil tale sammen om vinterens arrangementer og planlægge kulturklubbens næste sæson.

Evt. afbud til Solveig Kongsmark, tlf. 65 36 12 20, eller undertegnede.

Lone Wellner Jensen

Nyt fra sponsorbørnene

NOMBRE DEL NIÑO: Georgina Zurita Cordova

No DE CASO: 749

No DE NIÑO: 013329

NOMBRE PROGRAMA: Jesus Maria

No DE PROGRAMA: 3617

hola

Skellerup Ellinge Men

Te escribo es la carta para compartirte que en esta época nosotros cosechamos el trigo luego se trilla con los animales como ser los búfalos mientras tanto yo le ayudo a mis papás a llevar a los animales dando les comida. Tenemos animales como gato, perro, Toros gallinas a los animales grandes se les lleva a la luna para que coman pasto seco mientras a los pequeños se los atiende en la casa.

Me despido con amor

Georgina Zurita Cordova

Vi bringer brevets indhold i hovedtræk:

Goddag Skellerup og Ellinge menighed!

Hermed vil jeg fortælle jer at på denne tid af året plejer vi at samle hveden op. Så ordner vi den ved

hjælp af æslerne. Jeg

hjælper mine forældre med at opdrætte kvæget. Jeg plejer at fodre dem hver dag.

Vi opdrætter kyllinger, får, kvæg og vi har en hund og en kat.

Jeg tager kvæget og fårene med ud i bakkerne, så de kan spise byg. De små dyr bliver hjemme.

Jeg siger farvel til jer med et varmt knus.

Georgina

MERRY CHRISTMAS

AND

NEW YEAR

Adjovi Chantale AGBOKOU

05 3760 / 569

Sexe: F

Centre Djigbodi 1323

50 1209539

